

“मीठे बच्चे- देही-अभिमानी बन्नुमा नै तिम्नो सुरक्षा छ, तिमी श्रीमत अनुसार रूहानी सेवामा लाग्यौ भने देह-अभिमान रूपी दुश्मनले आक्रमण गर्ने छैन।”

प्रश्न:- विकर्महरूको बोझ शिरमा छ, त्यसको निशानी के हुन्छ? त्यसलाई हल्का गर्ने विधि सुनाऊ?

उत्तर:- जबसम्म विकर्महरूको बोझ छ, तबसम्म ज्ञानको धारणा हुन सक्दैन। कर्म यस्तो गरिएको छ जो बारम्बार विघ्न आउँछ, अगाडि बढ्न दिँदैन। यस बोझबाट हल्का हुनको लागि निद्राजित बन। रातमा जागेर बाबालाई याद गर्नु भन्ने बोझ हल्का हुन्छ।

गीत:- माता ओ माता...

ओम् शान्ति। यो हो जगत् अम्बाको महिमा किनकि यो नयाँ रचना हो। एकदम नयाँ रचना त हुँदैन। पुरानोबाट नयाँ हुन्छ। मृत्युलोकबाट अमरलोक जानु छ। यो मानौं जिउने र मर्ने सवाल हो अथवा मृत्युलोकबाट मरेर खत्तम हुनु छ अथवा जीवन छँदै मरेर अमरलोकमा जानु छ। जगत् की माँ अर्थात् जगत्लाई रच्नेवाली। यो अवश्य हो- बाबा स्वर्गका रचयिता हुनु हुन्छ, रचना रचनुहुन्छ ब्रह्माद्वारा। बाबा भन्नुहुन्छ- म सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राजधानी स्थापना गर्छु। आउनु छ संगममा। भनिन्छ पनि कल्पको संगमयुगमा, हर संगम युगमा आउँछु। स्पष्ट सम्झाउनु पर्छ। केवल मनुष्यहरूले भुलेर नाम बदलेका हुन्। सर्वव्यापीको ज्ञान जसले सुनाउँछन् उनीहरूलाई सोध्नु पर्छ यो कसले भन्यो, कहिले भन्यो, कहाँ लेखेको छ? ठीक छ, गीताका भगवान् को हुनु हुन्छ जो यस्तो भन्नुहुन्छ? श्रीकृष्ण त देहधारी हुन्, उनी त सर्वव्यापी हुन सक्दैनन्। श्रीकृष्णको नाम बदल्यो भने कुरा आउँछ बाबामा। बाबाले त वर्सा दिनु पर्छ। भन्नुहुन्छ म राजयोग सिकाउँछु- सूर्यवंशी-चन्द्रवंशीको वर्सा दिन। नत्र २१ जन्मको वर्सा उनीहरूलाई कसले दियो? लेखिएको पनि छ ब्रह्मा मुखबाट ब्राह्मण रचनुभयो। फेरि ब्राह्मणहरूलाई ज्ञान सुनाउनु हुन्छ सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको। त्यसैले जसले ज्ञान दिनु हुन्छ, उहाँले अवश्य चित्र पनि बनाउनु हुन्छ सम्झाउनको लागि। वास्तवमा यसमा कुनै लेख्नु-पढ्नु पर्ने कुरा छैन। तर यसलाई सरल गरी सम्झाउनको लागि चित्र बनाइएका हुन्। यसबाट धेरै काम हुन सक्छ। त्यसैले जगत् अम्बाको पनि महिमा छ। शिवशक्ति पनि भनिन्छ। शक्ति कसबाट मिल्छ? विश्व सर्वशक्तिमान बाबाबाट। सर्वशक्तिमान विश्व राज्य अधिकारी, यो अक्षर पनि महिमामा दिनु पर्छ। अथोरिटी अर्थात् जति पनि शास्त्र आदिको ज्ञान छ त्यो सबै जान्दछन्। अधिकार छ सम्झाउनको लागि। ब्रह्माको हातमा शास्त्र पनि देखाइन्छ र भनिन्छ ब्रह्मा मुख कमलद्वारा सबै वेद-शास्त्रको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। त्यसैले अथोरिटी भयो नि। तिमी बच्चाहरूलाई सबै वेद-शास्त्रको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ? दुनियाँले धर्म शास्त्र कसलाई भनिन्छ, यो कुरा जान्दैनन्। भनिन्छ पनि ४ धर्म। त्यसमा पनि एक धर्म हो मुख्य। यो हो फाउन्डेशन। वरको वृक्षको उदाहरण दिइन्छ। यसको फेद सडिसकेको छ। बाँकी हाँगा-बिँगा खडा छन्, यो उदाहरण हो। दुनियाँमा वृक्ष त धेरै छन्। सत्ययुगमा पनि वृक्ष त धेरै हुन्छन् हैन! त्यहाँ जंगल होइन बगैँचा हुन्छन्। कामका चीजको लागि जंगल पनि हुन्छ। काठ आदि त चाहिन्छ नि। जंगलमा पशु-पंछी धेरै रहन्छन्। तर त्यहाँ सबै चीजहरू राम्रो

फलदायक हुन्छन्। पशु-पंछी पनि शोभा हुन्, तर फोहर मैला गर्ने हुँदैनन्। यी पशु-पंछी तथा सुन्दरता त चाहिन्छ नि। सृष्टि नै सतोप्रधान छ भने सबै चीजहरू सतोप्रधान हुन्छन्। स्वर्ग त फेरि कति सुन्दर। पहिला-पहिला मुख्य कुरा- बाबाबाट वर्सा लिनु छ। चित्र बन्दै रहन्छन्, त्यसमा पनि लेख्नु छ ब्रह्माद्वारा स्थापना, विष्णुद्वारा पालना... यो अक्षर मनुष्यले बुझ्दैनन्, त्यसैले विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायण छन् पालना गर्नको लागि। यो त बुझ्दछन्। करोडौंमा कसैले बुझ्नेछन्। फेरि यो लेखिएको छ आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती... नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आफ्नो पद प्राप्त गर्छन्। कहीं न कहीं यो कुरा लेखिएको छ। भगवानुवाच अक्षर पनि ठीक छ। भगवानको जीवनी यदि बिग्रियो भने सबै शास्त्र खण्डन हुन्छ। देखनमा आउँछ बाबा दिन-प्रतिदिन राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू दिनु हुन्छ। पहिला-पहिला त निश्चय गर्नु पर्छ, भगवान् ज्ञानका सागर हुनु हुन्छ, मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनु हुन्छ। चैतन्य बीजमा ज्ञान केको हुन्छ? अवश्य कल्प-वृक्षको हुन्छ। तब त बाबा आएर ज्ञान सम्झाउनु हुन्छ ब्रह्माद्वारा। ब्रह्माकुमार-कुमारीको नाम राम्रो छ। प्रजापिता ब्रह्माका कुमार-कुमारीहरू धेरै छन्। यसमा अन्धश्रद्धाको कुनै कुरा छैन। यो त रचना हो नि। बाबा-मम्मा अथवा तिमी माता-पिता... सबैले भन्छन्। जगत् अम्बा सरस्वती हुन् ब्रह्माकी पुत्री। यी त प्राक्टिकलमा बी.के. हुन्। कल्प पहिला पनि ब्रह्माद्वारा नयाँ सृष्टि रच्नु भएको थियो, अब फेरि अवश्य ब्रह्माद्वारा नै रचना हुन्छ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको रहस्य बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ, त्यसैले उहाँलाई ज्ञानका सागर भनिन्छ। बीजमा अवश्य सृष्टि चक्रको ज्ञान हुन्छ। उहाँको रचना चैतन्य मनुष्य सृष्टि हो। बाबा राजयोग पनि सिकाउनु हुन्छ। परमपिता परमात्मा ब्रह्माद्वारा ब्राह्मणहरूलाई बसेर सिकाउनु हुन्छ जो ब्राह्मण फेरि देवता बन्छन्। सुन्ने समयमा आनन्द त सबैलाई आउँछ, तर देह-अभिमानको कारण धारणा हुँदैन। यहाँबाट बाहिर गए अनि खतम। अनेक प्रकारका देह-अभिमान छन्। यसमा बडो मेहनत चाहिन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- निद्रालाई जित्नेवाला बन। देह-अभिमान छोड, देही-अभिमानी बन। रातमा जागेर याद गर्नु पर्छ किनकि तिमी शिरमा जन्म-जन्मान्तरका विकर्मका बोझ धेरै छन् जसले तिमीलाई धारण गर्न दिदैन। कर्म यस्तो गरिएको छ, यसकारण देही-अभिमानी बन्दैनन्। गफ धेरै लगाउँछन्, ठूलो गफको चार्ट लेखेर पठाउँछन्- म ७५ प्रतिशत यादमा रहन्छु। तर बाबा भन्नुहुन्छ- असम्भव छ। सबै भन्दा अगाडि चल्नेले त स्वयं भन्छन् कति धेरै कोशिस गर्छु याद गर्ने तर मायाले भुलाइदिन्छ। सच्चा चार्ट लेख्नु पर्छ। बाबा पनि बताउनु हुन्छ नि, त्यसैले बच्चाहरूले पनि अनुसरण गर्नु पर्छ। फलो गर्दैनन् भने त चार्ट पनि पठाउँदैनन् पुरुषार्थको लागि समय मिलेको छ। यो धारणा कुनै सहज कुरा होइन। यसमा थाक्नु हुँदैन। कसैले बुझ्न समय लगाउँछन्। आज नभए भोलि बुझ्नेछन्। बाबाले भन्नु भएको छ- जो देवी-देवता धर्मको होलान् र अन्य धर्ममा परिवर्तन भएका छन् भने ती आउँछन्। एक दिन अफ्रिकन आदिको पनि सम्मेलन हुन्छ। भारतखण्डमा आइरहन्छन्। पहिले कहिले आउँदैनथे। अहिले सबै ठूला-बडा आउँदै रहन्छन्। जर्मनीका राजकुमार आदि यी सबै कहिल्यै बाहिर निस्कदैनथे। नेपालका जो राजा थिए, उनले कहिल्यै रेल देखेका थिएनन्, आफ्नो सीमा भन्दा बाहिर कहीं जाने हुकुम थिएन, पोप कहिल्यै बाहिर निस्कदैनथे, अहिले आएका छन्। आउँछन् सबै किनकि यो भारत सबै धर्मावलम्बीहरूको सबै भन्दा

२०७५ मंसिर ६ बिहीबार २२-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन ठूलो तीर्थ हो। त्यसैले यो विज्ञापन जोडले निस्कन्छ। तिमीले सबै धर्मावलम्बीलाई बताउनु पर्छ, निमन्त्रण दिनु पर्छ। ज्ञान फेरि पनि उसैले लिन्छ जो देवी-देवता धर्ममा परिवर्तन भएको छ, यसमा समझ चाहिन्छ। यदि बुझे भने शंख ध्वनि अवश्य गर्नेछन्। हामी ब्राह्मण हौं नि, हामीले गीता नै सुनाउनु छ। धेरै सहज छ, बेहदका बाबा हुनु हुन्छ स्वर्गका रचयिता। उहाँबाट वर्सा पाउनु हाम्रो हक हो, सबैको हक हो आफ्नो मुक्तिधाममा जाने। मुक्ति-जीवनमुक्तिको हक छ। जीवनमुक्ति सबैलाई मिल्नु पर्छ। जीवनबन्धबाट मुक्त भएर शान्तिमा जान्छन् फेरि जब आउँछन् भने जीवनमुक्त हुन्छन्। तर सबैलाई सत्ययुगमा त जीवनमुक्ति मिल्दैन। सत्ययुगमा जीवनमुक्त थिए देवी-देवता। पछि जो आउँछन् कम सुख, कम दुःख पाउँछन्। यो हिसाब-किताव हो। सबै भन्दा कंगाल भारत नै बनेको छ जो सबै भन्दा उच्च थियो। बाबाले नै भन्नुहुन्छ— यो देवी-देवता धर्म धेरै सुख दिनेवाला हो। यो बनी बनाऊ छ, सबै आ-आफ्नो पार्ट बजाउँछन्। स्वर्गका रचयिता परमपिताले नै स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ अन्य कसैले गर्न सक्दैनन्। भन्दछन्— क्राइष्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिला अवश्य स्वर्ग थियो, नयाँ दुनियाँ थियो। क्राइष्ट त्यहाँ कहाँ आउँछन् र! उनी आफ्नो समयमा नै आउँछन्। फेरि उनले आफ्नो पार्ट पुनरावृत्ति गर्नु पर्छ। यो सबै बुद्धिमा बस्यो भने त श्रीमतमा चल्नेछन्। सबैको बुद्धि एक जस्तो छैन। श्रीमतमा चल्ने हिम्मत चाहिन्छ। फेरि शिवबाबा हजुरले जे खुवाउनु हुन्छ, पहिराउनु हुन्छ... ब्रह्मा र जगत् अम्बाद्वारा। ब्रह्माद्वारा नै सबै कुरा गराउनु हुन्छ नि। त्यसैले दुवै कम्बाइन्ड छन्। ब्रह्माद्वारा नै कर्तव्य गर्नुहुन्छ। शरीर त कम्बाइन्ड छैन। कसै-कसैको जोडिएको शरीर पनि देखेका छन् बाबाले। आत्मा त दुवैको अलग-अलग हुन्छ। यसमा बाबा प्रवेश गर्नुहुन्छ। उहाँ हुनु हुन्छ ज्ञानका सागर। तब ज्ञान कसबाट दिनु हुन्छ? कृष्णको चित्र त बेग्लै छ। यहाँ त ब्रह्मा चाहिन्छ। यथार्थमा ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू कति छन्, यो कुनै अन्धश्रद्धा त होइन। गोदमा लिएका बच्चाहरूलाई भगवान् पढाउनु हुन्छ। कल्प पहिले जो एडप्ट भएका थिए त्यही अहिले हुन्छन्। बाहिर अफिसमा त कसैले भन्दैनन् हामी बी.के. हौं। यो गुप्त भयो। शिवबाबाको सन्तान त हुन् नै। बाँकी रचना नयाँ सृष्टिको रच्नु पर्ने हुन्छ। पुरानोबाट नयाँ बनाउनु हुन्छ। आत्मामा मैला पर्नाले पुरानो हुन जान्छ। सुनमा खाद पन्यो भने त्यो झुटो हुन जान्छ। आत्मा झुटो भयो भने शरीर पनि झुटो हुन जान्छ फेरि सच्चा कसरी हुन्छ? झुटो चीजलाई आगोमा राख्छन्, पवित्र गर्नको लागि। त्यसैले कति ठूलो विनाश हुन्छ। यी चाडपर्व आदि पनि सबै भारतवर्षका नै हुन्। यी कसका र कहिलेका हुन् कसैले जान्दैनन्। ज्ञान धेरै कमले उठाउन सक्छन्। पछाडिमा अलिकति राजाई मिल्यो त्यसबाट मिल्यो के? धेरै कम सुख भयो नि। दुःख त बिस्तारै-बिस्तारै सुरु हुँदै जान्छ। त्यसैले राम्ररी पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। कति नयाँ बच्चाहरू तीक्ष्ण छन्। पुरानाले ध्यान दिदैनन्। देह-अभिमान धेरै छ, सेवा गर्नेवाला नै दिलमा चढ्नेछ। भनिन्छ भित्र एक बाहिर अर्को। बाबा भित्रबाट प्यार राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई गर्नुहुन्छ। कोही बाहिरबाट राम्रा, भित्रबाट खराब हुन्छन्। कसैले सेवा गर्दैनन्, अन्धाहरूको लठ्ठी बन्दैनन्। अब मर्ने-जिउने सवाल छ। अमरपुरीमा उँच पद पाउनु छ। थाहा हुन्छ, कस-कसले कल्प पहिले पुरुषार्थ गरेर उच्च पद पाएका थिए, यो सबै देखा पर्दैछ। जति-जति देही-अभिमानि बन्छौ त्यति सुरक्षित रहनेछौ। देह-अभिमानले हराइ दिन्छ। बाबा त भन्नुहुन्छ— श्रीमत अनुसार जति रूहानी सेवामा चलन सक्छौ त्यति

२०७५ मंसिर ६ बिहीबार २२-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 राम्रो छ। सबैलाई बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। चित्रद्वारा सम्झाउन धेरै सहज छ। ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू त
 सबै हुन्, उहाँ शिवबाबा त हुनु हुन्छ बडा बाबा। फेरि नयाँ सृष्टि रचनुहुन्छ। गायन पनि छ– मनुष्यबाट
 देवता... सिक्ख धर्मावलम्बीहरूले पनि उहाँ भगवानको महिमा गर्छन्। गुरु नानकका अक्षर धेरै राम्रा
 छन्। साहेबलाई याद गरेमा सुख मिल्छ। यो हो सार– सच्चा साहेबलाई याद गर्नु भन्ने सुख पाउनेछौ
 अर्थात् वर्सा मिल्छ। मान्छन्– एकोअंकार... आत्मालाई कुनै कालले खान सक्दैन। आत्मा मैलो हुन्छ,
 तर विनाश हुँदैन त्यसैले अकाल मूर्त भनिन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ– म अकाल मूर्त हुँ भन्ने आत्माहरू
 पनि अविनाशी हुन्। हो, आत्माहरू पुनर्जन्ममा आउँछन्। म एकरस छु। सिधै बताउनु हुन्छ– म ज्ञानको
 सागर हुँ, रूप वसन्त पनि हुँ। त्यसैले यो कुरा बुझेर बुझाउनु छ। अन्धाहरूको लठ्ठी बन्नु छ। जीवनदान
 दिनु छ। फेरि कहिल्यै अकाल मृत्यु हुँदैन। तिमी कालमाथि विजय प्राप्त गर्नेछौ। अच्छा–

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
 बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः–

- १) श्रीमतमा रूहानी सेवा गर्नु छ। अन्धाहरूको लठ्ठी बन्नु छ। शंखध्वनी अवश्य गर्नु छ।
- २) देही-अभिमानी बन्नको लागि यादको चार्ट राख्नु छ। रातमा जागेर विशेष याद गर्नु पर्छ।
 यादमा थाक्नु हुँदैन।

वरदानः– स्व-परिवर्तनद्वारा विश्व परिवर्तनको निमित्त बन्ने श्रेष्ठ सेवाधारी भव

तिमी बच्चाहरूले स्व-परिवर्तनबाट विश्व परिवर्तन गर्ने जिम्मा लिएका छौ। स्व-परिवर्तन नै
 विश्व-परिवर्तनको आधार हो। स्व-परिवर्तन विना कुनै आत्माप्रति जति मेहनत गरे पनि
 परिवर्तन हुन सक्दैन किनकि अहिलेको समयमा केवल सुनेर परिवर्तन हुँदैनन्, देखेर
 परिवर्तन हुन्छन्। कति बन्धनमा फँसाउने आत्माहरू पनि तिम्रो जीवनको परिवर्तन देखेर
 बदलिन्छन्। त्यसैले गरेर देखाउनु, बदलिएर देखाउनु नै श्रेष्ठ सेवाधारी बन्नु हो।

**स्लोगनः– समय, संकल्प र बोलको शक्तिलाई व्यर्थबाट समर्थमा परिवर्तन गरिदियौ भन्ने शक्तिशाली
 बन्छौ।**